

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

19 de juliol 2024

Número 307

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

JA ÉS AQUÍ

Torna a Catalunya Marta Rovira

Viure sis anys i mig a Suïssa és com fer baixar la pressió arterial a qualsevol. I la Marta no sembla una dona hipertensa precisament. Per carambola, la Marta ha pogut tornar a Catalunya. La ineptitud del mateix jutge que la tenia acorralada li ha permès tornar a casa. Enhorabona. Ho tenia ben merescut. Ella i els seus companys alliberats si bé amb experiències molt menys traumàtiques.

A la joia del retorn però cal preguntar-se amb cert temor quina serà la reacció de la Marta després dels primers dies de retrobaments i abraçades.

Coneixem prou bé la situació en la que sobreviu Esquerra Republicana, el seu partit. Les lluites de companys tan característiques entre els catalans, que amenacen una vegada més amb el fratricidi i la dispersió del poder. No són dos caps els que pugnen per una cadira, a Esquerra a hores d'ara hi ha tants caps com barrets (cadires). Serà dur per la Marta compaginar l'emoció del retorn amb les exigències del partit. Costa passar d'una abraçada sincera a un enfrontament verbal. Tindrà feina i més d'un disgust.

Però més perillós que haver-se d'encarar amb molts dels seus companys, serà el retrobament de la Marta amb Catalunya. Amb la Catalunya que ella va deixar fa gairebé set anys. Inevitablement la distància distorsiona. Qualsevol exiliat per intensa que mantingui la seva relació amb el país d'origen perd, amb el temps, perspectiva. La família, els amics, els companys ideològics que la visiten i l'informen però només parcialment. La Marta, fa anys que viu en una bombolla d'irrealitat. Li diuen que el país avança, que no ha perdut empenya, que tothom demana per a ella. Li expliquen i multipliquen actes, manifestacions, articles... que són certs, però fragmentats del global.

L'efervescència s'ha evaporat a Catalunya. Sobre la societat només hi queden petites bombolles com a record de l'escuma. No hi ha energia ni ganes d'utilitzar-la. Catalunya necessita uns quants anys per refer-se i tornar a tenir fe. I això molt probablement, la Marta no ho sap perquè no li han deixat viure. Això només ho sabem els que hem seguit vivint aquí. Aleshores sí que es nota i que fa mal. Força Marta, per acceptar la realitat.